

הוועד הלאומי דורש מהטבילה

۷۷۳

**לשים גז לתקופת המבוכה והטשטוש
ולאפשר פתיחת שער הארץ כפי צרכי האומה
גראיה להחילכדות סביבה הנזינות המוסמכת**

לט גנד משטר הדרידות האנטיישמיות
השומות לטרם את זכויות החזק
והטייעוט ולהושיט את עורחות להגנת
הדרידים על יהודותם. היישוב היהודי
שולח את ברבת העירוד שלו לאחים
המעוניים באשר הם שם.

ככזו השואה על היהדות בגרמניה
ב-1933 ירעו היישוב היהודי והגנלה
הציונית לחשב עליה בפעל האל

- ונאלה כאחד. ארבעים אלף נפש מיהו
- די נרמיהה, בח黠ם הנדרול נער חלוין
- נסלטו בארץ במשך שנים מועטות
- ואתם ייחד עד ממאה ועשרים אלף
- עליהם מארצוות אחרות. והנה אסונת
- של היהדות הרומנית ונורוק המר של
- טילוני יהודים בזולניה ובארצוות אחיה
- רות מעמידים בפני העולם כולם ביתר
- חריפות את בעית היהודים גטוי חמור
- דרת, אשר נוצר עלייהם להעקר ממוקומי
- תיהם ולבקש להם טצלת ומקלט, וזוחר
- תמיד הוכח לנגד כל העולם, כי אין
- מקלט אחר לעם ישראל המתאבס על
- קיומו ועל עתידו, אלא מולדתו חכנותו.

ארת ישראל בעולם מצאה העם היהוב העברי בארץ נתז נשבה חמור — פוליטי ובכלכלי. עם השלו מההומות אשר פרצו בארץ ב-1836 לא נספה אמנם ההתקחות רבת-הסיכויים של מעסן הבניין. במערכות דתיים זו ירע היישוב העברי לטעור לא רק על נפשו, אלא בראש וראשונה על זכותו היסטורית של העם היהודי — זכות חעלת' הבלתי-פוסקת לא כל הנבלות פוליטיות. ואמנם העליה לא נספה אף ליום. יותר מזה! בעצם תפוצת חרמים ידע היישוב לא רק לשמר על כל נקי' דדה ונקייה אלא להעלות קבוצות מתיישבים על הפרקן וליצור עשרות נסרו דורות חדשות. אולס עבדות הבניין נעצרת עצב המאורעות הפלגניים אשר באו בעקבות המהומות.

— מאן נחפרסמו הדו"ח של הוועדה
הטלכוטית והברונות הממשלת הבריטית
א-ז' לויי 1987 על המפנה החדש
במדיניות הא"ו שלה — על תקמת
מדינה יהודית בחולקה של ארץ-ישראל
נתון היישוב במתוחות פוליטיות

אלוּם מֵאָנוּ נְסִתִּים הַזָּוּ בְשָׂאָה זוּ
חֲכָר הַלְּאוֹמִים (סֶפֶט מִכְרָן 1937) לֹא
עָשָׂה בַּזֶּד הַמְּמֻשָּׁה אֶת צָעֵד מִמְשָׁיָה
שֶׁ שִׁמְךָ קִזּוּם הַמִּזְנִיות הַחֲדָשָׁה. גַּעֲומָת
הַתְּנוּשָׁה הַמְּמֻשָּׁה אֶת חַתְקָס הַשְׁנִי
אֶל חֶבְרוֹתָה מ-7 בְּיוֹן, אֶת דָּנָר כְּבָיָה
תַּת הַעֲלִיהָ הַזָּוּדִית בְּמִגְנֶת פּוֹלִיטִית.

לו אלה בשיתופה באספת נציגי היישוב
היא עמלה בקצרה בשאלות המרניות
העומדות על הקרקע.
הויבוח שבא אחרי הדיונים האלה,
נסב על השאלות הטורניות האפטוליות
ועל העמלה שוט לנוקט בלביהן. נאמנו
סופרסקי, אוסישקין, סמילנסקי, אלטמן,
וינשטיין, ד. יילן, א. פצלאנסון וד"ר מוי
סינגון. מלחמת טיעות זמנו של ד"ר
ה. ויצמן נפקח הויבוח גוועטן השיב
למהותם.
לאחר שיצא ויצמן נשלח עוד הדיוון
שבה קללה. נמסר ימי כיון להגלה לנסה
את החרטמות על מצב יהודיו ורמניה
ואדרונות אחרות, על מצב הבטחון וכדומה
טה.

אסיפות הועדר הלאומי בהשתתפות
חברי הנהלת הסוכנות וראשי הקהילות,
העיריות והמוסדות המקומיות, החליטו
לפרנס נילוי דעת זה :

1

הירשיות המחרידות המגניות יומם לארץ על מצוקמת המדיניות, הבלתי-לייט והמוסרית של המוני ישראלי ברוב אריאות פנויהם, על עניינה של היהודית הדות הגורנית הנדרשת על ציורה זה חמש שנים, על מעשי החזעה של הכנסיות האנתרופיות בעיר מוגניה וביעזריה, ועל חבל — על סעתה הר-דריטות אשר התחוללה זה עתה על ראי-שם של יהודי רומניה, על סבנת הכליה המאיימת על יהדות זו, בת מלין נפש, על אימת הגורשים הצפויים למאות אלטומים יהודים או רוחי הארץ זואת, בעת שעורי כל הארץ געלים. בפניו הם, — כל זה מצטרך לחמונה פזועת של צרת. ישראל בתפוצותיו.

הישוב העברי מביע את רגשי זועתו: על הנחשול החדש של שנות ישראל במצוות האכזריות בוותח חסבונת לעצ' קור המנים יהודים ממוקותיהם ולן-וילן סאליה הנשאים כל מקורות מחיה וקיום, הושוכם העברי טובע מהבר הע-

סימנים אמצעות התרבות להרים את קו-

אסיפות הייעור הלאומי שנתמכנה את מול בירושלים עורה עניין רב בכל ח'י שוב. מלבד חבריו היוער הלאומי באו ב"ב רוב הקהילות והמוסדות המקור מיטות, פוקני התנועה וותיקיה. אלומן פרן היסוד היה טלא. ב-10.45 באו נשיא ההסתדרות הציונית. ד"ר חייט וויצמן ומרת דונריין, בלויות ס. שר' תוך וחבריו הנהלת היוער הלאומי. לשובחן הנישאות ישבו ד"ר וויצמן, מרת דוני רדי, חברי הנהלת הסוכנות והועה"ל, ס. אושישקין, ס. סמילנסקי ואחרים.

ג. בן צבי פתח את האסיפה בדבריו אונריה לאללים שנפלו בארץ מאן האסופה הקורמת בראש מודר וברמתה עמדו הנאנסים ושמו את שמותיהם של 13 החללים החדשניים שנתפסו: בתפקיד צוהה זו, זאת שמותיהם של ד"ר נורי, אוטו וארבוג, ארטולד פיבּוֹן, ג. סטארקי. אחריו זה אמר היוז"ר דברי ברכה לד"ר ת. וויצמן, שנתקבלו במחיאות כפיים. הוביל את הקשר הנוסף שנתקשר וויצמן עם הארץ — התיש"ש בות. של ממש שנתיישב בארץ, ברחו-בות, בקרבת המכון שיצא. בן צבי הוו כיר את הוועתו ההיסטורית של וויצמן אשתקף. בפניהם הועלה המלכזיות ואמר: היושב חדר אמונה כי הנשיא ירע לע' טוד על שמרתו בנואן ובכבוד גם במצבו בנו הנווכתי. "היושב אחיך בכל עבורך ואমוננו ולוח אותך בכל מעשך". תודה מיהדרת הביע היוז"ר לד"ר ת. וויצמן על התערבותו למעןית המשבר בחינוך.

ברכבי ברכה. חמיכים קידם את פניו מרת דונריין. האסיפה קיבלה אותה בתשואות ממושבות. מסירוחה ונאמנותה ועורתה הציונית יוציאו כבר בתחוםו למתרן. היושב שמח לראות בתוכו בעם הראי שונה באופנת המוסד העליון שלו את בת אחיו של אלפרא, אביה הבהיר. (נאומו של י. בן-צבי במלואו ניתן בעמוד האחרון).

אתרי ה. בנציגו הרעה ד"ר וויצמן. על המכב' הנווכתי הורתה מרת דונריין. בתום דבריו הנווכתי הודה מרת דונריין. אונריה הינה הדרישה מרת דונריין. וא. עלי כי הוי וא נאם 12 חכמי הב窈ר זאת. בחתאו המצו"ן אבו עזם רוג'ר רוג'ר המלך יונידוזה,

**אמריקני נגד מדכא חירות לאומיים
בכינוס למען ארצ-ישראל בנוו-יורק**

ה:left ראה את אורה היזן הוא גניל מהמצנחת
הגונעת ואמונח. הדרתית או הפליטית
לא העשינו בשכנים טוביים ביותר וט
ברפי חזע. אין זה כל דבר שבמקרה,
שהמניגים ואשפטים שאינם רגוי
לום ומחייבים להזע על פצולותיהם הם
בפנים המרינה מתחעלם גם מראת
העולם".